

Paul McCartney

Mijn dochter van twaalf heeft The Beatles en Queen ontdekt. Zodra ze thuiskomt uit school gaat de muziek aan en hoor ik de hits die ik vroeger ook zo graag draaide. Mijn dochter raakt niet uitgepraat over haar 'nieuwe' idolen, maar het geluk heeft ook een keerzijde.

Om de haverklap hoor ik haar jammeren over het feit dat zowel Queen als The Beatles ter ziele zijn en Freddie Mercury, John Lennon en

George Harrison niet meer leven. Mijn dochter vindt dat ze het zwaar heeft, vergeleken met vriendinnen die houden van Rihanna en One Direction. Zij kunnen zich verheugen op nieuwe nummers, terwijl zij het moet doen met bestaand repertoire. Ook kunnen haar vriendinnen naar concerten van hun idolen gaan, en zij niet. Dat uitgerekend háár dit moet overkomen...

Maar er is een lichtpuntje in de ellende: Paul

McCartney. Hij is weliswaar bejaard, maar hij geeft nog altijd concerten waarin hij nummers van The Beatles speelt. Als pleister op de wond heb ik mijn dochter beloofd om samen naar Paul McCartney te gaan als hij in de buurt is. Ik heb het internet afgezocht, maar ik vond alleen concerten in Tokyo. Wel gaat het gerucht dat Paul volgend jaar naar Europa komt. We houden het scherp in de gaten. Nu maar hopen dat Paul niet voortijdig het loodje legt.

Haarlem en omgeving

Tijdsbeeld van een generatie

65 levensverhalen van vrouwen van 65 jaar * Boek van Ria de Wit en Martijn Gijsbertsen

Judy Nihof
j.nihof@hdcmedia.nl

Overveen * Ze had ook best een bekende Nederlander willen interviewen. Maar die kon Ria de Wit niet strikken voor het boek 'Turning 65', dat ze samen met fotograaf Martijn Gijsbertsen maakte. De 51-jarige journaliste uit Overveen is daar achteraf blij om. Lezers zullen zich volgens De Wit beter herkennen in de verhalen van de onbekende 65-jarige vrouwen die ze interviewde. „Het zijn vrouwen die je buurvrouw, je zus, je moeder hadden kunnen zijn. Ik heb hen gevraagd naar de keerpunten in hun leven. Je hoeft geen BN'er te zijn om daar een interessant verhaal bij te hebben.”

Fotograaf Martijn Gijsbertsen, aangevroude familie van De Wit, liep al langer rond met het idee om 65-jarige vrouwen te portretteren. Zijn jong gestorven moeder zou dit jaar 65 zijn geworden. „Hij vroeg zich af hoe ze geweest zou zijn”, aldus De Wit die de verhalen schreef bij de foto's. „Ik ben erg geïnteresseerd in levensverhalen. Waarom is iemand zoals-ie is? Wat vormt iemand? Dat boeit me.”

De pil

In 'Turning 65' vertellen vijftien vrouwen van 65 jaar hoe het hen is vergaan. „Al lezend krijg je een heel mooi tijdsbeeld”, aldus de schrijfster. „Het is de eerste generatie vrouwen die keuzes had, dankzij de pil en de introductie van apparaten die het huishouden vergemakkelijkten.” Door die verworvenheden kozen ze vaak een ander pad dan hun moeders.

Toch kun je niet zeggen dat ze een makkelijker leven hadden dan hun ouders.

Sommige in het boek geportretteerde vrouwen stonden voor zware keuzes: zoals degene die haar gezin verliet om verder te kunnen leven met een vrouw. „Nog steeds voelt zij de pijn daarvan.” Of de Turkse Zekiye Öncü, die naar Nederland kwam omdat haar man hier werkte in de metaalindustrie. „Voor moslims zijn ouders heilig. Dat Zekiye haar ouders achterliet was zowel voor hen als voor haar heel erg pijnlijk. Toen ze mij erover vertelde sprongen de tranen in haar ogen.”

Bruisen

Aan de gesprekken heeft de 51-jarige De Wit een ronduit positieve kijk overgehouden op het fenomeen 'ouder worden'. „Vrouwen van 65 staan nog middenin het leven en bruisen vaak nog van energie. Wat ik ook veel hoorde tijdens de interviews: 'het fijne van ouder worden is dat je je niet meer hoeft te bewijzen, dat het goed is zoals je bent'. Volgens mij is het gewoon nog hartstikke leuk als je 65 bent.”

Zekiye Öncü besloot in Nederland te blijven.

Marjan Gielbert verloor in korte tijd enkele dierbare vrienden.

Marianne Enemalm werd onbedoeld zwanger, maar hield het kind.

Boerin Gerian Helder wil nog vijf jaar doorwerken.